Dosarul nr. 3-233/2022
2-22011879-12-3-27012022

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

06.11.2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Bloc Expert” împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, persoană terță SRL „Verwaltung”, cu privire la anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 27.01.2022, SRL „Bloc Expert” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, persoană terță SRL „Verwaltung”, solicitând :
- Anularea hotărîrii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 08.11.2021, notificată la 03.01.2022 privind abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 23.06.2021 privind depozitul nr. 046589 din 15.08.2020 și respingerea cererii de înregistrare a mărcii nr. 046589 din 15.08.2020 pe numele BLOC EXPERT SRL, menținerea în vigoare a Deciziei Direcției mărci și design industrial din 23.06.2021 privind depozitul nr. 046589 din 15.08.2020.

În motivarea acțiunii a invocat următoarele : La data de 08.11.2021 a fost pronunțată Hotărîrea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, din 08.11.2021, notificată la 03.01.2022, privind abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 23.06.2021 privind abrogarea Deciziei Direcției mărci și design industrial din 23.06.2021 privind depozitul nr.046589 din 15.08.2020 și respingerea cererii de înregistrare a mărcii nr. 046589 din 15.08.2020 pe numele BLOC EXPERT SRL.

Hotărîrea menționată o consideră ilegală, neîntemeiată și aducând grave prejudicii drepturilor la marcă a reclamantului BLOC EXPERT SRL.

Consideră necesar de a aduce la cunoștință instanței următoarele fapte.

La data de 23.06.2021, a fost emisă Decizia de înregistrare a mărcii, conform depozitului nr. 046589 din 15.08.2020, fără extinderea dreptului exclusiv asupra elementelor verbale „ADMINISTRARE IMOBILE”, „BLOC”, „EXPERT”, cu excepția executării grafice deosebite, deoarece elementele menționate fiind termeni descriptivi nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă.

În calitate de temeiuri, indică VERWALTUNG SRL, opinie preluată integral și fără careva temei de către AGEPI, careva drepturi prezumptive de ultimul ca fiind dobîndite anterior.

Indică VERWALTUNG SRL, argument copiat integral de către pîrît, ca temei juridic prevederile art. 8 a Legii privind protecția mărcilor, „(3) O marcă este refuzată la înregistrare și în cazul în care aduce atingere unui drept dobândit anterior, altul decât cele prevăzute la alin. (2) și (4), în special dreptului la nume, la imagine, inclusiv în ceea ce privește numele sau imaginea unei personalități notorii în Republica Moldova, dreptului de autor, dreptului la o indicație geografică protejată sau la o denumire de origine protejată, la un desen sau la un model industrial protejat sau unui alt drept de proprietate intelectuală protejat conform legii", precum și prevederile art.4 a aceleiași legi.

În conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) a Legii privind protecția mărcilor „1) înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Titularul mărcii este în drept să interzică terților să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimțământul său: a) un semn identic cu marca pentru produse și/sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată; b) un semn care, din cauza identității ori similitudinii cu marca înregistrată și identității ori similitudinii produselor sau serviciilor acoperite de semn și de marcă, generează riscul de confuzie în percepția consumatorului; riscul de confuzie include și riscul de asociere între semn și marcă; c) un semn identic ori similar cu marca pentru produse și/sau servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată cînd aceasta din urmă a dobîndit un renume în Republica Moldova, iar persoana terță, în urma folosirii semnului, fără motive justificate, profită de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau le aduce atingere acestora".

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) a Legii privind protecția mărcilor, „(1) Dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor mărcii care, în conformitate cu prezenta lege, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci, cum ar fi termenii descriptivi, inclusiv cei cu caracter elogios, precum și asupra elementelor grafice, prezentate prin linii întrerupte sau punctate, cu ajutorul cărora solicitantul indică părțile produsului sau ambalajului care nu sînt revendicate ca părți ale mărcii, cu condiția folosirii loiale a elementelor menționate și a respectării intereselor legitime ale titularului mărcii și ale terților".

Astfel, coroborînd prevederile menționate, este cert faptul că BLOC EXPERT SRL, nu poate invoca în activitatea sa pe piață drept exclusiv asupra elementelor verbale „ADMINISTRARE IMOBILE", „BLOC", „EXPERT", cu excepția executării grafice deosebite, pe cînd întreaga motivare a hotărîrii contestate, precum și contestația terțului interesat, se bazează anume pe utilizarea cu drept de exclusivitate a termenilor menționați.

Consideră reclamantul necesar a accentua că dreptul exclusiv a BLOC EXPERT SRL asupra executării grafice deosebite în nici o formă nu afectează și nu va afecta careva drepturi presupuse a contestatarului, atît timp cît elementele verbale „ADMINISTRARE IMOBILE", „BLOC", „EXPERT" nu fac altceva decît să descrie activitatea practicată de ambii comercianți, atît BLOC EXPERT SRL, cît și VERWALTUNG SRL.

În ceea ce ține de invocarea de către VERWALTUNG SRL și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a cărorva drepturi prezumptive asupra imaginii indicate de VERWALTUNG SRL este necesar de menționat următoarele.

În ceea ce ține de invocarea drepturilor apărute în baza numelui de domeniul blocexpert.md. În conformitate cu prevederile Hotărîrii Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și tehnologia informației nr. 12 din 26.08.2020 privind aprobarea Regulamentului cu privire la gestionarea domeniului de nivel superior .md, pct. 4. „nume de subdomeniu (nume de domeniu de nivelul doi) - nume de domeniu de nivel secundar în domeniul de nivel superior.md, care este situat între „www" și „.md", „www.[nume de subdomeniu].md" (prefix adăugat în fața domeniului .md)", coroborat cu prevederile pct. 13 „13. Înregistrarea unui nume de subdomeniu nu conferă decât dreptul de folosință a numelui de

subdomeniu și orice dispute (litigii) între persoane fizice sau juridice privind dreptul de a folosi un anumit nume se soluționează prin mediere, arbitraj sau în instanța judecătorească.”

Astfel, invocarea cărorva drepturi care ar deriva din numele de subdomeniu blocexpert.md este lipsită de orice suport juridic și faptic, unicul drept deținut de contestatar asupra ultimului este dreptul de folosință în calitate de adresă unică de locație a paginii web a ultimului în rețeaua mondială Internet.

În ceea ce ține de invocarea dreptului de autor, conform prevederilor art. 3 a Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, „autor - persoană fizică prin a cărei activitate creatoare a fost creată opera”;

Conform prevederilor art. 5 alin. (5) a Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, „(5) Drepturile patrimoniale pot aparține autorului ori altei persoane fizice sau juridice care deține, în mod legal, drepturile respective (titularul de drepturi)”.

Astfel, constată că, VERWALTUNG SRL, poate invoca doar careva drepturi patrimoniale, cu condiția probării existenței acestora, fapt care nu a fost realizat, adică, nu există careva probe privind autorului operei invocate și/sau careva contracte de transmitere a drepturilor patrimoniale decurgînd dintr-o operă.

În ceea ce ține de indicarea de către contestatar la pct. 11 a Contestației a următoarelor, argument integral preluat de Comisia de Contestații în Hotărîrea sa : „semnul blocexpert.md și semnul

sunt utilizate în comerț de către Contestatar din anul 2018, drepturile asupra acestora fiind dobândite înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii în referință - 15.08.2020”.

Contestatarul, face tentativa de a conferi celor indicate de ultimul caracterul unor mărci înregistrare sau neînregistrate, fapt ce contravine situației faptice și juridice.

În conformitate cu prevederile art.3 lit. a) a Legii privind protecția mărcilor „Drepturile asupra mărcii sînt dobândite și protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin: a) înregistrare în condițiile prezentei legi”;

Astfel, contestatarul nu poate invoca careva drepturi decurgând din Legea privind protecția mărcilor, mai mult decât atât, ultimul a depus cereri de înregistrare a mărcilor privind desemnările solicitate în aceeași zi cu Contestația privind marca din referință, și anume, „blocexpert.md” - nr. depozit

048521 din 22.07.2021, - nr. depozit 048520 din 22.07.2021 (ambele Mandatar Autorizat-POPA Cristina, IP Consult SRL); precum și pentru alte categorii de produse și servicii cererile fiind depuse anterior.

Tot aici, este necesar de menționat prevederile Legii privind protecția mărcilor, termeni de similitudine sau identicitate, reflectate pe parcurs la art. art. 2, 7, 8, 21 etc. fac referire la o marcă înregistrară în sensul art. 3 a Legii privind protecția mărcilor.

În ceea ce ține de termenul generic de „semn”, în conformitate cu Dicționarul Explicativ a Limbii Române „semn - 7. Simbol, emblemă. Expr. Sub semnul (cuiva sau a ceva) = sub egida, sub auspiciile (cuiva sau a ceva)” (sursa: DEX 09 (2009)), astfel imaginea indicată nu conferă careva drepturi exprese și exclusive contestatarului, fiind inexplicabil care drepturi sunt invocate și cu ce se invocă situația de similitudine sau identicitate.

Tot contestatarul, deja în pct. 17 a contestației face referire la „riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere a semnului Solicitantului (BLOC EXPERT SRL) cu marca Contestatarului (VERWALTUNG SRL), fapt inadmisibil și formând o garanție prevăzută de lege în

virtutea dreptului anterior dobândit asupra mărcii", preluat de Comisia de Contestații, pe cînd Contestatarul (VERWALTUNG SRL) nu deține careva drepturi asupra cărorva mărci înregistrate.

Pîrîtul – Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, la 04.02.2022 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 20-23).

În ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, reprezentantul reclamantului SRL „Bloc Expert" - avocatul Domente Marin, a susţinut integral acțiunea și a solicitat admiterea acesteia pe motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentanții pîrîtului Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală – Dadu Elena și Revun Ludmila, nu au recunocut acțiunea solicitând respingerea acesteia pentru motivele invocate în referința anexată la dosar.

Reprezentantul persoanei terțe WERWALTUNG SRL - avocatul Popa Ion, nu a recunoscut acțiunea solicitând respingerea acesteia.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților prezenți, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunilor în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În urma analizei actului administrativ contestat, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este acțiune în anulare, conform prevederilor art. 206 din Codul administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunilor de contencios administrativ deduse judecății.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, în conformitate cu art.47 alin.(1) din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, Orice decizie privind cererile de înregistrare a mărcilor poate fi contestată de către părţi în termen de 2 luni de la data primirii ei sau de către persoanele terţe în termen de o lună de la data la care decizia a fost făcută publică. Contestaţia are efect suspensiv.

Potrivit art. 48 alin.(4) din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, Hotărîrea Comisiei de contestaţii se comunică parţilor şi poate fi atacată la judecătoria în a cărei jurisdicţie este sediul AGEPI în termenele prevăzute de lege.

În privința termenului de contestare a hotărîrii Comisiei de Contestații a AGEPI din 08.11.2021, se atestă că aceasta a fost notificată reclamantului la 03.01.2022 (f.d.14), și instanța corelînd momentul/data notificării actului contestat - 03.01.2022, cu momentul înaintării acțiunii în judecată – 27.01.2022, atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, SRL BLOC EXPER, revendică un drept subiectiv vătămat şi repercusiunile negative generate de actul administrativ individual defavorabil contestat.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Materialele cauzei denotă că, reclamantul SRL BLOC EXPERT la 15.08.2020 a depus cerere de înregistrare a mărcii combinate în privința tuturor serviciilor din clasele : 36-asigurări, afaceri financiare, afaceri monetare, afaceri imobiliare; și 37-servicii de construcții; servicii de instalare și reparații, extracții miniere, forare de petrol și gaze iar la descrierea mărcii, se indică că marca constituie un ansamblu de trei imobile de culoare cenușie și albă pe fundalul unui semicerc portocaliu cu inscripția „ADMINISTRARE IMOBILE", ceea ce reprezintă esența activității întreprinderii „BLOC EXPERT", a cărei denumiri se află la baza mărcii (f.1-1 verso din dosarul administrativ).

La 01.04.2021, AGEPI a emis Avizul de refuz provizoriu total, dat fiind faptul că în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii nr.depozit 046589 din 15.08.2020, s-a constatat că desemnarea solicitată poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru serviciile solicitate din clasele 36, 37 fără extinderea dreptului exclusiv asupra elementelor verbale „ADMINISTRARE IMOBILE", „BLOC", „EXPERT", cu excepția executării grafice deosebite, deoarece aceste elemente fiind termeni descriptivi nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă (art.10 din Legea nr.38/2008) (f.19 din dosarul administrativ).

La 25.05.2021 reclamantul SRL BLOC EXPERT a depus contestația nr.3155 la avizul de refuz provizoriu a cererii de înregistrare a mărcii (f. 24, 21 din dosarul administrativ).

Potrivit deciziei AGEPI din 23.06.2021, în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii: (210) nr. depozit 046589 (220) data depozit 15.08.2020 cu privire la îndeplinirea condițiilor de înregistrare a mărcii conform art. 37 și 41 din Legea nr. 38/2008, a contestației prezentate la AGEPI cu nr. de intrare 3155 din 25.05.2021 și materialelor suplimentare nr. 3626 din 14.06.2021 la avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii din 01.04.2021, AGEPI a emis decizia prin care: „1. Se consideră neîntemeiată contestația, deoarece elementele „BLOC", și „EXPERT", luate separat, sunt lipsite de caracter distinctiv și pot servi în comerț pentru a desemna caracteristica serviciilor solicitate din clasele 36, 37, respectiv nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă. 2. Se acceptă înregistrarea mărcii , conținând datele conform codurilor INID, indicate pe verso, fără extinderea dreptului exclusiv asupra elementelor verbale „ADMINISTRARE IMOBILE", „BLOC", „EXPERT", cu excepția executării grafice deosebite, deoarece aceste elemente fiind termeni descriptivi nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă (art. 10 din Legea nr. 38/2008)" (f.34 din dosarul administrativ).

La 22.07.2021, persoana terță SRL VERWALTUNG a depus la AGEPI contestație împotriva deciziei privind cererea de înregistrare a mărcii din 23.06.2021, dat fiind faptul că SRL VERWALTUNG este o societate comercială din Republica Moldova, înregistrată la 10.05.2018. Persoana terță SRL VERWALTUNG este titularul numelui de domeniu blocexpert.md, înregistrat la 06.05.2018, iar prin intermediul portalului de internet creat în 2018, Contestatarul își desfășoară activitatea de afaceri de prestare a mai multor categorii de servicii destinate imobilelor-https://www.blocexpert.md/servicii.html,

care se încadrează în clasele 36, 37 și 45 CIPS. 9. De la fondare (anul 2018) și până în prezent, Contestatarul își desfășoară activitatea de afacere sub semnele: blocexpert.md ce-i aparține în calitate de

nume de domeniu și semnul Consideră persoana terță că semnul pretins de solicitant este similar până la grad de confuzie cu semnul anterior utilizat de Contestatar, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior, solicitantul urmărind să profite în mod nejustificat de renumele semnului Contestatarului. (f. 79, 78-76 din dosarul administrativ).

La 08.11.2021, Comisia de Contestații a AGEPI a emis Hotărârea privind acceptarea revendicărilor contestatarului, abrogarea deciziei Direcția mărci și design industrial din 23.06.2021 și s-a respins cererea de înregistrare a mărcii nr depozit 046589 din 15.08.2020 pe numele solicitantului BLOC EXPERT SRL și restituirea taxei achitată pentru înregistrarea și eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii în cuantum de 125 euro (f.d.117-102 din dosarul administrativ).

Cadrul normativ general.

Conform art. 53 din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 3 Cod Administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod Administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 Cod Administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Conform art. 16 Cod Administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 Cod Administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor şi a libertăților persoanelor, precum şi obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală şi în bune condiții. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform art. 22 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 Cod Administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanță cu art. 31 Cod Administrativ, actele administrative individuale şi operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art. 137 Cod Administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 225 Cod Administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Cadrul normativ special.

În sensul art. 2 din Legea nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, *marcă* – orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea şi deosebirea produselor şi/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice; *solicitant* – persoană fizică sau juridică ori grup de persoane fizice şi/sau juridice în numele căreia/căruia este depusă o cerere de înregistrare a unei mărci.

Art. 5 din Legea privind protecția mărcilor indică că, pot constitui mărci orice semne:

a) susceptibile de reprezentare grafică – cuvinte (inclusiv nume de persoane), litere, cifre, desene, culori, combinații de culori, elemente figurative, forme tridimensionale, în special forma produsului sau a ambalajului acestuia, holograme, semne de poziționare;

b) sonore, olfactive, tactile,

precum şi orice combinații de astfel de semne, cu condiția ca aceste semne să poată servi la deosebirea produselor şi/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Conform art. 6 din Legea privind protecția mărcilor, titular al mărcii este persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice şi/sau juridice în numele căreia/căruia marca este protejată în conformitate cu prezenta lege. Drepturile dobândite prin înregistrarea mărcii în Registrul național al mărcilor se confirmă prin titlul de protecție – certificatul de înregistrare a mărcii. Drepturile asupra mărcii pot fi dobândite individual sau în coproprietate în indiviziune. Modul de utilizare a drepturilor în coproprietate asupra mărcii se stabileşte prin acordul încheiat între coproprietari. În caz contrar, litigiul se soluţionează de instanţa de judecată competentă.

Art. 7 din Legea privind protecția mărcilor stabilește că, se refuză înregistrarea:

a) semnelor care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 5;

b) mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv;

c) mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicaţii ce pot servi în comerţ pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinaţia, valoarea, originea geografică, timpul fabricării produsului sau prestării serviciului, alte caracteristici ale acestora;

c[1]) mărcilor constituite exclusiv din semne cu caracter elogios;

d) mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicaţii devenite uzuale în limbajul curent sau în practicile comerciale loiale şi constante;

e) semnelor constituite exclusiv din forma impusă de însăşi natura produselor sau din forma produsului necesară pentru obţinerea unui rezultat tehnic, sau din forma care conferă valoare esenţială produsului;

f) mărcilor care prejudiciază imaginea şi/sau interesele statului ori sînt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri, în special apelurile antiumane, cuvintele, reproducerile şi semnele indecente, precum şi celor de natură să lezeze demnitatea persoanelor, minorităţilor, etniilor, naţiunilor, sentimentele lor religioase, naţionale, profesionale etc.;

g) mărcilor care pot induce în eroare consumatorul în ceea ce priveşte originea geografică, calitatea ori natura produsului şi/sau a serviciului;

h) mărcilor care conţin reproduceri sau imitaţii de steme, drapele şi embleme de stat, denumiri depline sau abreviate de organizaţii internaţionale şi interguvernamentale, semne, sigilii oficiale de control, de garanţie şi de marcare, decoraţii şi alte semne de distincţie care, în lipsa autorizaţiei autorităţilor competente, trebuie refuzate în conformitate cu art. 6 ter din Convenţia de la Paris pentru protecţia proprietăţii industriale din 20 martie 1883, denumită în continuare *Convenţia de la Paris*;

i) mărcilor care conţin denumirea oficială sau istorică a statului sau abrevierea ei ori denumiri ale unităţilor administrativ-teritoriale, reproduceri de insigne, de embleme sau de ecusoane, altele decât cele protejate conform art. 6 ter din Convenţia de la Paris, şi care prezintă un interes public deosebit, cu excepţia cazurilor cînd înregistrarea este autorizată de autorităţile competente;

j) mărcilor care conţin semne de înaltă valoare simbolică, în special simboluri religioase;

k) mărcilor care conţin ori sunt constituite:

- dintr-o indicaţie geografică menită să identifice vinuri sau alte produse alcoolice, cu condiţia că cererea de înregistrare a mărcii este posterioară cererii de înregistrare a indicaţiei geografice sau denumirii de origine; sau

- dintr-o desemnare identică ori similară cu o indicaţie geografică sau cu o denumire de origine protejată pe teritoriul Republicii Moldova,

în cazurile când produsele nu au originea corespunzătoare indicaţiei geografice sau denumirii de origine, chiar dacă originea adevărată a produsului este indicată, ori dacă indicaţia geografică sau denumirea de origine este utilizată în traducere ori este însoţită de expresii cum ar fi "de genul", "de tipul", "de stilul", "imitaţie" sau de o expresie similară, precum şi în cazul când mărcile sunt solicitate pentru produse neacoperite de indicaţia geografică sau de denumirea de origine protejată în măsura în care aceste produse sunt comparabile cu cele pentru care indicaţia geografică sau denumirea de origine este protejată ori în măsura în care utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar permite să se obţină un profit nemeritat din reputaţia indicaţiei geografice sau a denumirii de origine protejate;

l) mărcilor în măsura în care utilizarea acestora contravine altor acte normative decât cele din domeniul proprietăţii intelectuale.

Dispoziţiile alin. (1) lit. b)-d) nu se aplică dacă solicitantul prezintă suficiente dovezi că, până la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii şi ca urmare a folosirii acesteia, marca a dobîndit un caracter distinctiv în raport cu produsele şi/sau serviciile revendicate.

Semnele menţionate la alin. (1) lit. h) şi i) pot fi incluse ca elemente neprotejate în marcă dacă nu ocupă în aceasta o poziţie dominantă şi dacă există decizia corespunzătoare a autorităţii competente. Autorităţi competente ale Republicii Moldova sunt: Guvernul – privind folosirea denumirii oficiale sau istorice a statului; ministerele – privind folosirea semnelor, sigiliilor oficiale de control, de garanţie şi de marcare, aprobate de ministerul respectiv; consiliile locale – privind folosirea denumirilor unităţilor administrativ-teritoriale.

Indicaţiile geografice şi denumirile de origine protejate pe teritoriul Republicii Moldova pot fi incluse în marcă doar în cazul în care solicitantul deţine dreptul de utilizare a indicaţiei geografice sau a denumirii de origine protejate. Indicaţiile geografice ale altor state vor fi admise pentru utilizare în cadrul mărcii în cazul în care această utilizare nu contravine prevederilor prezentei legi şi există înregistrarea în ţara de origine. Indicaţiile geografice şi denumirile de origine protejate incluse în marcă vor constitui elementele neprotejate ale mărcii.

Potrivit art.8 din Legea cu privire la protecţia mărcilor, (1) În afara motivelor de refuz prevăzute la art.7, se refuză înregistrarea şi în cazul cînd marca:

a) este identică cu o marcă anterioară înregistrată pentru produse şi/sau servicii identice;

b) este identică ori similară cu o marcă anterioară şi, din cauza identităţii ori similitudinii produselor şi/sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară;

c) este identică ori similară cu o marcă anterioară şi este solicitată spre înregistrare pentru produse şi/sau servicii care nu sînt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată, în cazul cînd marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova şi dacă utilizarea mărcii solicitate, fără un motiv justificat, ar aduce un profit nemeritat din caracterul distinctiv ori din renumele mărcii anterioare sau le-ar aduce atingere acestora.

(2) În sensul alin.(1), mărci anterioare sînt:

a) mărcile a căror dată de depozit sau, după caz, de prioritate, în sensul art.34, este anterioară datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, ţinînd cont, după caz, de dreptul de prioritate, în sensul art.33 sau, după caz, în sensul art.35, invocat în sprijinul acestei mărci, şi care aparţin următoarelor categorii:

- mărci înregistrate în Republica Moldova;

- înregistrări internaţionale care îşi extind efectele în Republica Moldova;

b) cererile de înregistrare a mărcilor menţionate la lit.a), sub rezerva înregistrării acestora;

c) mărcile care, la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, la data priorităţii invocate în sprijinul cererii în conformitate cu art.36, sînt recunoscute notorii în Republica Moldova în sensul art.6 bis din Convenţia de la Paris.

(3) O marcă este refuzată la înregistrare şi în cazul în care aduce atingere unui drept dobîndit anterior, altul decît cele prevăzute la alin.(2) şi (4), în special dreptului la nume, la imagine, inclusiv în ceea ce priveşte numele sau imaginea unei personalităţi notorii în Republica Moldova, dreptului de autor, dreptului la o indicaţie geografică protejată sau la o denumire de origine protejată, la un desen sau la un model industrial protejat sau unui alt drept de proprietate intelectuală protejat conform legii.

(4) În cazul opoziţiei, o marcă este refuzată la înregistrare, de asemenea, în măsura în care este demonstrat că:

a) drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în comerţ, inclusiv denumirea persoanei juridice, au fost dobîndite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau înainte de data priorităţii invocate în sprijinul acestei cereri, după caz, şi sînt confirmate printr-un act legal sau prin probe ce demonstrează că pe piaţa Republicii Moldova fie au fost plasate produse şi/sau servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu acest semn, fie sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor şi/sau serviciilor identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecţie şi se bucură de renume cel puţin într-un stat parte la Convenţia de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizaţiei Mondiale a Comerţului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn;

b) agentul sau reprezentantul titularului mărcii respective în una dintre ţările Uniunii solicită înregistrarea acesteia pe propriul său nume, fără autorizaţia titularului, cu excepţia cazului în care agentul sau reprezentantul titularului îşi justifică acţiunile.

(5) Nu poate fi refuzată înregistrarea unui semn în calitate de marcă, din motivele prevăzute la alin.(1) şi (3), în cazul în care titularul mărcii anterioare sau al dreptului anterior ori succesorul lui de drepturi, ori, după caz, autoritatea abilitată cu ocrotirea valorilor culturale ale statului îşi exprimă consimţămîntul expres pentru înregistrarea semnului posterior, cu excepţia mărcilor identice solicitate pentru produse şi/sau servicii identice.

(6) Natura produselor şi/sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii în nici un caz nu constituie un obstacol la înregistrarea acesteia.

Conform art. 47 din Legea cu privire la protecția mărcilor, orice decizie privind cererile de înregistrare a mărcilor poate fi contestată de către părţi în termen de 2 luni de la data primirii ei sau de către persoanele terţe în termen de o lună de la data la care decizia a fost făcută publică. Contestaţia are efect suspensiv.

Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), deciziile de înregistrare a mărcilor pot fi contestate de către persoanele terţe în termenul cuprins între data la care decizia a fost făcută publică şi data înregistrării mărcii.

Contestaţia se depune la AGEPI şi se soluţionează de către Comisia de contestaţii în conformitate cu regulamentul acesteia, aprobat de Guvern.

Prevederile art. 42 alin. (2) se aplică *mutatis mutandis* contestaţiilor.

Contestaţia, prezentată în scris şi argumentată, se consideră depusă numai după achitarea taxei stabilite.

Comisia de contestaţii emite hotărâri şi încheieri conform competenţei.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța decelează că în prezenta speță judiciară nu au fost puse în discuție aspecte de procedură pe marginea cererii de înregistrare a modelelor industriale, astfel devine irelevantă scoaterea în evidență a prevederilor din Regulamentul privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a mărcilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 488 din 13.08.2009 și reglementărilor Legii privind protecția mărcilor de sorginte procesuală.

Prin urmare, instanța își va focusa analiza pe substanța disputei iscate între partea reclamantă și partea pârâtă.

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288 şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

Noţiunea de „act administrativ” este definită atât în legislaţia autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

În general, controlul judiciar asupra puterii executive este denumit sugestiv „contencios administrativ”, prin care se înţelege activitatea de soluţionare de către instanţele de contencios administrativ, prevăzute de lege, a conflictelor în care, cel puţin, una dintre părţi este o autoritate a administraţiei publice, un funcţionar al acesteia sau un serviciu public administrativ, conflicte generate din acte administrative ilegale ori din refuzul soluţionării unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Contracararea abuzurilor şi a exceselor de putere se realizează prin evaluarea de către judecător a puterii discreţionare a autorităţii publice pârâte, raportând-o la situaţia de caz concretă, pentru a stabili dacă limitele acesteia sunt depăşite, iar autoritatea publică a intrat în zona excesului de putere. Acest fapt nu trebuie interpretat ca fiind o imixtiune în activitatea autorităţilor, deoarece actul administrativ este anulat doar în cazul în care este ilegal şi nu inoportun.

În segmentul dat, sunt elocvente concluziile Curții Europene a Drepturilor Omului care a menționat că, obiectul și scopul art. 18 din Convenție îl constituie interzicerea abuzului de putere [*Merabishvili împotriva Georgiei* (MC), 2017, pct. 303 și 306; *Ilgar Mammadov împotriva Azerbaidjanului* (procedură

privind neîndeplinirea obligațiilor) (MC), 2019, pct. 189]. În conformitate cu *Travaux préparatoires* [Lucrările pregătitoare] ale Convenției, aceasta prezintă o „aplicare a teoriei aplicării greșite a puterii" [CDH (75) 11, pag. 8]. Acesta protejează împotriva reprimării de către stat a drepturilor și libertăților enunțate în Convenție „prin măsuri minore care, deși sunt aplicate sub pretextul organizării exercitării acestor libertăți pe teritoriul său, sau al protejării literei legii, au efectul opus" (*ibidem*, pag. 3). Susținerile privind existența unor motive necorespunzătoare sau scopuri ascunse aflate la baza restrângerilor aplicate drepturilor enunțate în Convenție sunt formulate uneori și examinate în temeiul normelor materiale ale Convenției. Cu titlu exemplificativ cauzele, *Organizația Macedoneană Unită Ilinden – PIRIN și alții împotriva Bulgariei (nr. 2)*, *Jordan împotriva Regatului Unit*, *Bączkowski și alții împotriva Poloniei, Merabishvili împotriva Georgiei.*

Dezvoltarea intensivă a relațiilor de producție industrială și concurența crescândă din ultimele două secole pentru cucerirea și controlarea piețelor de desfacere a determinat producătorii să caute noi forme de atragere a consumatorilor prin argumente estetice, pe lângă cele tehnice și de calitate tradiționale. În aceste circumstanțe și-au făcut apariția creațiile de forma menite să individualizeze prin elemente estetice produsele industriale.

Din punct de vedere al destinației, drepturile relative la desenele și modelele industriale fac parte din categoria așa-numitei proprietăți industriale, deși ele prezintă unele particularități care le situează la interferența dintre drepturile de autor și drepturile de proprietate industriala. Acest fapt se datorează efortului creator care a stat la baza creării lor, anume creația estetică.[1]Desenele și modelele industriale formează o categorie aparte de creații intelectuale, pe lângă cele tradiționale corespunzătoare drepturilor de autor și drepturilor de proprietate industrială. Aceasta noua categorie o formează creațiile artistice sau ornamentale destinate industriei, concretizate într-un obiect cu caracter utilitar, dar care, spre deosebire de creația tehnică, nu trebuie sa aibă caracter de noutate, acest gen de creații artistice sau ornamentale fiind relevate printr-o creație estetică care individualizează produsul.

Spre deosebire de mărci, care au și ele rolul de a individualiza produsul, desenul sau modelul industrial, din perspectiva gradului de determinare, are un caracter individual, pentru un anume produs, chiar daca acesta este reprodus și multiplicat la scara industrială, pe când mărcile au un caracter generic, pentru o anume categorie de produse sau servicii. De asemenea, mărcile nu au un caracter preponderent estetic.

Proprietatea industrială, ca instituţie juridică, a fost definită ca fiind ansamblul de norme juridice care reglementează raporturile privitoare la creaţiile aplicabile în industrie, precum şi la semnele distinctive ale unei asemenea activităţi. Subiectul protecţiei acestor norme este creatorul (persoana fizică sau persoana juridică), autorul acelor metode tehnico-aplicative care au menirea de a îmbunătăţii calitativ sau cantitativ realizarea la scară industrială a unui produs, sau autorul acelor elemente de identificare estetică sau simbolică a unui produs industrial. Există diferite forme de drepturi de proprietate industrială, precum cele referitoare la protecţia invenţiilor, inventatorilor şi a titularilor de brevete de invenţii, brevetarea noilor soiuri de plante, hibrizi sau rase de animale, protecţia topografiilor circuitelor integrate, protecţia *know-how*-ului, protecţia desenelor şi modelelor industriale. Acestora li se adaugă şi elementele de identificare ale producătorilor şi prestatorilor de servicii şi anume mărcile şi indicaţiile geografice.

Desenul industrial reprezintă aspectul exterior al unui produs sau al unei părți a acestuia, redat în două dimensiuni, rezultat din combinația dintre principalele caracteristici, îndeosebi linii, contururi, culori, forma, textura si/sau materiale si/sau ornamentația produsului în sine.[2]

Modelul industrial este definit drept aspectul exterior al unui produs sau al unei părți a acestuia, redat în trei dimensiuni, rezultat din combinația dintre principalele caracteristici, îndeosebi linii, contururi, culori, forma, textura si/sau ornamentația produsului în sine.[3]

Clasificarea desenelor și modelelor industriale se face potrivit *Aranjamentului de la Locarno din 8 octombrie 1968 privind clasificarea internațională a desenelor și modelelor industriale.*

În conformitate cu art. 10 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului privind desenele sau modelele industriale comunitare „(1) Protecția conferită de desenul sau modelul industrial comunitar se întinde asupra oricărui desen sau model care nu produce asupra utilizatorului avizat o impresie vizuală globală diferită. (2) Pentru stabilirea întinderii protecției, trebuie să se ia în considerare gradul de libertate pe care-l deține autorul în realizarea desenului sau a modelului.

Convenţia privind Organizaţia Mondială a Proprietăţii Intelectuale de la Stockholm din 1967 prevede în art. 2 că proprietatea intelectuală include drepturile de autor, drepturile conexe acestuia şi drepturile de proprietate industrială.

Convenţia de la Paris pentru protecţia proprietăţii industriale, prin intermediul prevederilor art. 10 bis, stabileşte că ţările Uniunii sunt obligate să asigure cetăţenilor Uniunii o protecţie efectivă împotriva concurenţei neloiale. Mai mult, constituie un act de concurenţă neloială orice act de concurenţă contrar practicilor cinstite în materie industrială sau comercială, în special fiind interzise (i) indicaţiile sau afirmaţiile a căror folosire, în exercitarea comerţului, este susceptibilă să inducă publicul în eroare cu privire la natura, modul de fabricaţie, caracteristicile, aptitudinea la întrebuinţare sau cantitatea mărfurilor şi (ii) orice fapte care sunt de natură să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea industrială sau comercială a unui concurent.

În acelaşi context, în conformitate cu prevederile art. 6 bis pct. 2 din aceeaşi Convenţie, ”Ţările Uniunii se obligă, fie din oficiu dacă legislaţia ţării o îngăduie, fie la cererea celui interesat, să refuze sau să invalideze înregistrarea şi să interzică folosirea unei mărci de fabrică sau de comerţ care constituie o reproducere, imitaţie sau traducere, putând crea confuzie, a unei mărci pe care autoritatea competentă a ţării de înregistrare sau de folosire o va considera că este notoriu cunoscută ca fiind deja marca unei persoane admise să beneficieze de prezenta Convenţie şi ca fiind folosită pentru produse identice sau similare. Se va proceda la fel atunci cînd partea esenţială a mărcii constituie o reproducere a unei astfel de mărci notoriu cunoscute, sau o imitaţie putînd fi confundată cu aceasta.

Distinctivitatea unui semn este o noțiune relativă, care se apreciază în raport cu serviciul pe care semnul urmează să îl identifice, același semn poate fi distinctiv pentru unele servicii şi nedistinctiv pentru altele.

Pentru înregistrarea desenelor și modelelor industriale se impune respectarea următoarelor condiții de fond : noutatea, caracterul individual, caracterul industrial, conformitatea cu ordinea publică și bunele moravuri, nedeterminarea desenului sau modelului de o funcție tehnică, obligația ca desenul sau modelul să poarte asupra unui produs cu funcție utilitară, caracterul estetic.

Instanța de judecată va reține că în jurisprudența internațională se statuează că probabilitatea de confuzie trebuie să fie apreciată în mod global în conformitate cu percepția publicului relevant semnelor

și bunurilor și serviciilor în cauză, și ținând cont de toți factorii relevanți a circumstanțelor cauzei. Această apreciere globală implică o anumită interdependență între factorii relevanți, și în special, o similitudine între mărcile comerciale și între produsele sau serviciile vizate, un grad mai mic de similaritate între aceste bunuri sau servicii poate fi compensat printr-un grad mare de similitudine între mărci și invers (hotărârea din 11 noiembrie 1997, C-251/95 „Puma/Sabel", la paragrafele 22 și cauza C-342/97 "Lloyd Schuhfabrik", la paragraful 18).

Instanța internațională, a concluzionat că criteriul privind „riscul de confuzie care conține riscul de asociere cu marca anterioară", conținut la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, trebuie să fie interpretat în sensul că simpla asociere între două mărci pe care ar putea-o face publicul ca urmare a unei asemănări a conținutului lor semantic nu este suficientă pentru a ajunge la concluzia că există un risc de confuzie în sensul dispoziției menționate. (hotărârea din 11 noiembrie 1997, C-251/95 „Puma/Sabel").

În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene s-a reținut (hotărârea Tribunalului din cauza T-337/12 El Hogar Perfecto del Siglo XXI (pct. 32 și 33) că, pentru aprecierea impresiei vizuale globale produse asupra utilizatorului avizat, trebuie să se țină cont de gradul de libertate a autorului în realizarea unui model industrial, aspect definit, printre altele, pe baza constrângerilor aferente caracteristicilor impuse de funcția tehnică a produsului, întrucât aceste constrângeri conduc la normalizarea anumitor caracteristici, care devin astfel comune mai multor modele aplicate produsului avut în vedere. Un grad ridicat de libertate a autorului în elaborarea unui model consolidează concluzia potrivit căreia modelele care nu prezintă diferențe semnificative îi produc utilizatorului avizat aceeași impresie globală.

În prezenta speță, BLOC EXPERT SRL la 15.08.2020 a depus cerere de înregistrare a mărcii

combinate în privința tuturor serviciilor din clasele: 36-asigurări, afaceri financiare, afaceri monetare, afaceri imobiliare; și37-servicii de construcții; servicii de instalare și reparații, extracții miniere, forare de petrol și gaze iar la descrierea mărcii, se indică că marca constituie un ansamblu de trei imobile de culoare cenușie și albă pe fundalul unui semicerc portocaliu cu inscripția „ADMINISTRARE IMOBILE", ceea ce reprezintă esența activității întreprinderii „BLOC EXPERT", a cărei denumiri se află la baza mărcii (f.1-1 verso din dosarul administrativ).

La 01.04.2021, AGEPI a emis Avizul de refuz provizoriu total, dat fiind faptul că în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii nr.depozit 046589 din 15.08.2020, s-a constatat că

desemnarea solicitată poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru serviciile solicitate din clasele 36, 37 fără extinderea dreptului exclusiv asupra elementelor verbale „ADMINISTRARE IMOBILE", „BLOC", „EXPERT", cu excepția executării grafice deosebite, deoarece aceste elemente fiind termeni descriptivi nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă (art.10 din Legea nr.38/2008) (f.19 din dosarul administrativ).

La 25.05.2021 reclamantul SRL BLOC EXPERT a depus contestația nr.3155 la avizul de refuz provizoriu a cererii de înregistrare a mărcii (f. 24, 21 din dosarul administrativ).

Potrivit deciziei AGEPI din 23.06.2021, în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii : (210) nr. depozit 046589 (220) data depozit 15.08.2020 cu privire la îndeplinirea condițiilor de înregistrare a mărcii conform art. 37 și 41 din Legea nr. 38/2008, a contestației prezentate la AGEPI cu nr. de intrare 3155 din 25.05.2021 și materialelor suplimentare nr. 3626 din 14.06.2021 la avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii din 01.04.2021, AGEPI a emis decizia prin care: „1. Se consideră

neîntemeiată contestația, deoarece elementele „BLOC”, și „EXPERT”, luate separat, sunt lipsite de caracter distinctiv și pot servi în comerț pentru a desemna caracteristica serviciilor solicitate din clasele 36, 37, respectiv nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă. 2. Se acceptă înregistrarea mărcii

, conținând datele conform codurilor INID, indicate pe verso, fără extinderea dreptului exclusiv asupra elementelor verbale „ADMINISTRARE IMOBILE”, „BLOC”, „EXPERT”, cu excepția executării grafice deosebite, deoarece aceste elemente fiind termeni descriptivi nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă (art. 10 din Legea nr. 38/2008)” (f.34 din dosarul administrativ).

La 22.07.2021, persoana terță SRL VERWALTUNG a depus la AGEPI contestație împotriva deciziei privind cererea de înregistrare a mărcii din 23.06.2021, dat fiind faptul că SRL VERWALTUNG este o societate comercială din Republica Moldova, înregistrată la 10.05.2018. Persoana terță SRL VERWALTUNG este titularul numelui de domeniu blocexpert.md, înregistrat la 06.05.2018, iar prin intermediul portalului de internet creat în 2018, Contestatarul își desfășoară activitatea de afaceri de prestare a mai multor categorii de servicii destinate imobilelor-https://www.blocexpert.md/servicii.html, care se încadrează în clasele 36, 37 și 45 CIPS. 9. De la fondare (anul 2018) și până în prezent, Contestatarul își desfășoară activitatea de afacere sub semnele: blocexpert.md ce-i aparține în calitate de

nume de domeniu și semnul Consideră persoana terță că semnul pretins de solicitant este similar până la grad de confuzie cu semnul anterior utilizat de Contestatar, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior, solicitantul urmărind să profite în mod nejustificat de renumele semnului Contestatarului. (f. 79, 78-76 din dosarul administrativ).

La 08.11.2021, Comisia de Contestații a AGEPI a emis Hotărârea privind acceptarea revendicărilor contestatarului, abrogarea deciziei Direcția mărci și design industrial din 23.06.2021 și s-a respins cererea de înregistrare a mărcii nr depozit 046589 din 15.08.2020 pe numele solicitantului BLOC EXPERT SRL și restituirea taxei achitată pentru înregistrarea și eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii în cuantum de 125 euro (f.d.117-102 din dosarul administrativ).

Astfel, instanța reține că AGEPI a reținut în hotărîrea sa din 08.11.2021 prin care a fost abrogată Decizia Direcției mărci și design industrial din 23.06.2021 și respinsă cererea de înregistrare a mărcii

nr.depozit 046559 din 15.08.2020 raționamentul precum că semnul blocexpert.md solicitat a fi

înregistrat ca marcă combinată după reclamant și semnul care este cunoscut după compania persoanei terțe, pot fi ușor confundate și prin utilizarea mărcii solicitate de reclamant s-ar crea un risc de confuzie cu semnele anterioare ale companiei persoanei terțe VERWALTUNG SRL.

În acest context, instanța consideră neîntemeiat argumentul reclamantului cu privire la faptul că persoana terță nu poate invoca careva drepturi decurgând din Legea privind protecția mărcilor deoarece nu a înregistrat marca în condițiile legii, or instanța relevă că legiuitorul a stabilit în art.8 alin.(4) lit.a) din Legea cu privire la protecția mărcilor, că în cazul opoziţiei, o marcă este refuzată la înregistrare, de asemenea, în măsura în care este demonstrat că: a) drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în comerţ, inclusiv denumirea persoanei juridice, au fost dobîndite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau înainte de data priorităţii invocate în sprijinul acestei

cereri, după caz, şi sînt confirmate printr-un act legal sau prin probe ce demonstrează că pe piaţa Republicii Moldova fie au fost plasate produse şi/sau servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu acest semn, fie sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor şi/sau serviciilor identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecţie şi se bucură de renume cel puţin într-un stat parte la Convenţia de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizaţiei Mondiale a Comerţului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn.

Reieșind din norma legală enunțată, instanța constată că persoana terță VERWALTUNG SRL prin probele prezentate și anexate la dosarul administrativ, confirmă că semnele blocexpert.md și

sunt utilizate de către persoana terță VERWALTUNG SRL din anul 2018, fiind prezentate probe în acest sens: contractul de administrare a condominiului nr.29/05 din 01.06.2019, acord adițional nr.1, contract de administrare a condominiului nr.05/03 din 04.03.2019, acord adițional nr.1 și nr.2, facturi fiscale din anul 2019, 2020 etc. (f. 73, 71, 70, 70 verso, 69, 67-60 din dosarul administrativ).

În acest sens, instanța consideră relevante argumentele autorității publice pârâte că persoana terță VERWALTUNG SRL a promovat serviciile sale marcate cu semnul Bloc Expert pe piața Republicii Moldova înainte de data de depozit a cererii reclamantului din 15.08.2020, fiind create și profiluri pe siteuri 999.md, youtube, Facebook încă din anul 2018, iar în acest sens, semnul solicitat spre înregistrare de către reclamant, ar crea un risc de confuzie cu semnele anterioare ale companiei VERWALTUNG SRL promovate pe piața Republicii Moldova.

Mai mult ca atât, semnul solicitat spre înregistrare de către reclamant, se identifică ca

similar cu semnul utilizat de VERWALTUNG SRL , având ca elemente verbale practic aceleași cuvinte, iar în imagine sunt reprezentate trei blocuri de dimensiuni diferite și o cromatică a culorilor identică și reieșind din analiza vizuală, fonetică și semantică a ambelor semne, se observă că acestea pot fi ușor confundate.

Subsecvent, semnele menționate desemnează aceleași servicii din clasele 36 și 37 conform CIPS și pri urmare, indubitabil denotă prezența riscului de confuzie.

Prin urmare, autoritatea publică pârâtă just a stabilit că semnul solicitat spre înregistrare ca marcă de către reclamant nu posedă caracter individual, având aceeași impresie globală asupra utilizatorului

avizat ca și modelul anterior , cunoscut deja de public, de aceea nu poate fi admisă spre înregistrare în calitate de marcă pe numele solicitantului BLOC EXPERT SRL în temeiul art.8 alin.(4) lit.a) din Legea nr.38/2008.

Se va sublinia faptul că, ulterior, la 30.06.2021, persoana terță VERWALTUNG SRL a depus cererea de înregistrare a mărcii combinate, folosite de ultima din anul 2018, nr.depozit 048380 pentru serviciile din clasa 36 conform CIPS, iar la 22.07.2021 a depus cererea de înregistrare a mărcii combinate

nr. depozit 048510 pentru serviciile din clasele 35, 36, 37, 45, fapt ce denotă interesul ultimului pentru înregistrarea și protejarea semnelor utilizate și promovate de acesta.

Pe această undă de idei, raționamentele evidențiate supra au dublă valență, atât ca suport factologic și juridic întru respingerea pretențiilor înaintate SRL „Bloc Expert", dar ca și fundament elocvent și plauzibil pentru menținerea hotărârii Comisiei de contestații a AGEPI din 08.11.2021.

În lumina celor relatate, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu și interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 93 Cod administrativ, instanța de judecată concluzionează că acțiunea reclamantului, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Or, activitatea administrativă efectuată de către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, este una legală și întemeiată, autoritatea publică la soluționarea speței cercetînd complet și multiaspectual circumstanțele, și în limita competenței a emis un act administrativ, prin care și-a realizat scopul său legal.

Instanța nu poate reține argumentele reclamantului, care interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar argumentele privind temeinicia pretențiilor formulate de către reclamant, sunt neîntemeiate și rezultă din interpretarea eronată a normelor de drept. Or, simpla nemulțumire a părților de actele administrative individuale defavorabile, nu poate constitui motiv de admiterea a acțiunii înaintate în judecată, iar prin prisma art. 93 Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

De altfel, reclamantul nu a convins instanța de judecată prin argumente plauzibile și probe concludente precum că pîrîtul ar fi acționat arbitrar sau abuziv în activitatea administrativă înfăptuită, iar verificând acțiunile ultimului s-a constatat că dreptul discreționar a fost exercitat în limitele legale, conform scopului urmărit de lege și cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Instanța conchide că, conduita pîrîtului este conformă cadrului legal citat supra, actul contestat de reclamant a fost motivat în fapt și în drept, precum și a fost emis în conformitate cu rigorile prescrise de lege, abuzuri sau devieri în acest sens nu au fost identificate.

În asemenea conjunctură faptică, nu pot fi satisfăcute cerințele reclamantului cu privire la anularea Hotărîrii Comisiei de contestații a AGEPI din 08.11.2021, dimpotrivă admiterea unei asemenea pretenții ar desconsidera materialul probatoriu concludent și pertinent acumulat pe marginea cauzei judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Bloc Expert" împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, persoană terță SRL „Verwaltung", cu privire la anularea actului

administrativ - Hotărîrea Comisiei de contestații a AGEPI din 08.11.2021, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru